

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421010473
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4421010473.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred senátom, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Cvikovej a prísediacich Olgy Andrejkovej a Jozefa Drugu, v trestnej veci obžalovaného F. T. a spol., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona a iné, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 2Pv13/18/4403 z 21.10.2020, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 20.01.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

- 1) F. T., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H., R. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v S. Q.,
- 2) A. T., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H., L. XXX/XX,

sú vinní , že

obžalovaný F. T.

1. dňa 11.09.2010 vystupujúc pred poškodeným ako D. R. v ambulancii poškodeného G.. G. Q. v G. poliklinike v H., E. X pod zámienkou nákupu televízorov vylákal od poškodeného finančnú hotovosť v sume 1.000 Eur s tým, že mu vráti o tri dni sumu 1.100 Eur napriek tomu, že vedel, že požičané peniaze nevráti a ani ich nepoužije na nákup televízorov a poškodený v presvedčení, že mu požičané peniaze vráti spolu s navýšením o 100 Eur, čo bola suma, ktorú požičal dňa 09.09.2010 manželke obžalovaného A. T., v ten istý deň odovzdal obžalovanému na parkovisku pred G. poliklinikou v H., E. X sumu 1.000 Eur, pričom obžalovaný tieto peniaze poškodenému doposiaľ nevrátil, nepoužil ich na nákup televízorov a peniaze minul na vlastnú potrebu,

obžalovaný F. T.

2. v presne nezistený deň, asi 3 dni po tom, čo poškodený odovzdal sumu 1.000 Eur obžalovanému F. T. (bod 1/ obžaloby) čakal poškodeného G.. G. Q. na parkovisku pred D. v H., E. 2, kde si od poškodeného pýtal finančnú hotovosť 500 Eur pod zámienkou vyplatenia colníka v súvislosti s dovozom televízorov, presvedčal poškodeného, že peniaze mu vráti, keď predá televízory, a keď mu poškodený požičia aj týchto 500 Eur, pričom poškodený v presvedčení, že mu obžalovaný požičané peniaze vráti spolu s navýšením, obžalovanému na ďalší deň odovzdal na parkovisku pred D. v H., sumu 500 Eur, pričom obžalovaný F. T. vedel, že peniaze na prezentovaný účel nepoužije, žiadne televízory nekupuje ani nedováža, peniaze nevráti a použije ich pre vlastnú potrebu,

obžalovaní F. T. a A. T.

3. v období koncom septembra 2010, asi 23.09.2010, obžalovaný F. T. vystupujúc pred poškodeným ako D. R., na parkovisku pred G. poliklinikou v H., E. X si pýtal od poškodeného G.. G. Q. finančnú hotovosť 1.700 Eur pod zámienkou predaja bližšie nešpecifikovanej nehnuteľnosti v Prahe, ktorú mali zdediť A.

T. a jej brat obžalovaný A. T. po rodičoch s tým, že peniaze potrebujú na oddĺženie nehnuteľnosti od exekúcií a na jej prepis, aby nehnuteľnosť mohli predať, pričom o realizácii predaja nehnuteľnosti v Prahe ubezpečoval poškodeného aj obžalovaný A. T. s tým, že po predaji predmetnej nehnuteľnosti obžalovaný F. T. poškodenému vráti všetky doposiaľ požičané peniaze na nasledujúci deň na tom istom mieste a poškodený v presvedčení, že mu obžalovaný F. T. doposiaľ požičané peniaze vráti, odovzdal mu v H., na T. ulici XX sumu 1.700 Eur, pričom obžalovaní F. T. a A. T. vedeli, že A. T. a A. T. nenadobudli žiadnu nehnuteľnosť v Prahe, tieto peniaze poškodenému doposiaľ nevrátili a použili ich pre vlastnú potrebu,

obžalovaní F. T. a A. T.

4. v období od októbra 2010 do konca decembra 2010 obžalovaný F. T. vystupujúci pred poškodeným ako D. R. a obžalovaný A. T., vystupujúci ako dedič nehnuteľnosti v D., opätovne pod zámienkou predaja nehnuteľnosti v Prahe, neustále tvrdiac poškodenému, že je potrebné nehnuteľnosť oddĺžiť, na parkovisku pred G. poliklinikou v H., E. X a v H. na ulici T. XX poškodený postupne do konca októbra 2010 odovzdal obžalovanému F. T. sumu okolo 50.000 Eur, následne obžalovaní F. T. a A. T. poškodenému klamlivo tvrdili, že sú potrebné ďalšie peniaze na prepisy, exekúcie, listy vlastníctva tak, aby mohla byť predmetná nehnuteľnosť v Prahe predaná údajnému kupujúcemu vystupujúcemu pod menom „Jiří Novák“, no predtým musí F. T. vyplatiť dlhy exekútorovi, tiež že sú potrebné peniaze na vybavenie pôžičky v Českomoravskej banke pre C. U. na kúpu predmetnej nehnuteľnosti, no k tomu je najprv potrebné, aby C. U. splatil svoju predchádzajúcu pôžičku, k čomu sú potrebné od poškodeného peniaze v sume 6.500 Eur a že keď sa nehnuteľnosť v Prahe predá, z takto nadobudnutých peňazí obžalovaný vráti v krátkom čase celú požičanú sumu poškodenému, ale keď mu poškodený nepožičia ďalšie peniaze potrebné k vybaveniu predaja nehnuteľnosti, kupujúci od kúpy odstúpi a poškodenému nebude mať z čoho vrátiť doposiaľ požičanú sumu peňazí, pričom na to, aby peniaze od poškodeného vylákali, pri niektorých stretnutiach obžalovaný F. T. využil pomoc neznámeho páchatela tak, že pri komunikácii s poškodeným prostredníctvom telefónu obžalovaného sa pred poškodeným vydával za pána Napajedlého z Českomoravskej banky, ktorý poškodenému tvrdil, že sú potrebné ďalšie peniaze, lebo boli neplatné listy vlastníctva, objavili sa ďalšie exekúcie, pričom počas tohto obdobia obžalovaný A. T. udával poškodenému sumy, ktoré je potrebné uhradiť za Napajedlého do Českomoravskej banky, uvádzal mu, že je v Prahe a vybavuje záležitosti na predaj nehnuteľnosti, žiadal ho, aby peniaze odovzdal F. T., ktorý mu ich rýchle dopraví do Prahy a poškodený v presvedčení, že mu obžalovaný F. T. doposiaľ požičané peniaze skutočne vráti, v období od októbra 2010 do konca decembra 2010 obžalovanému F. T. vo viacerých čiastkach postupne odovzdal sumu vo výške 100.300 Eur, pričom obžalovaní F. T. a A. T. vedeli, že A. T. nenadobudol a ani nevlastní žiadnu nehnuteľnosť v Prahe, peniaze poškodenému doposiaľ nevrátili a použili ich pre vlastnú potrebu,

obžalovaný Ľuboš T.

5. v presne nezistený deň koncom mesiaca november 2010 sa obžalovaný F. T. stretol s poškodeným G.. G. Q., pričom obžalovaný využil účasť t.č. nebohého N. A., predstavujúceho sa ako C. U., ktorý telefonujúci prostredníctvom telefónu obžalovaného F. T. poškodenému G.. G. Q. nepravdivo tvrdil, že jeho úver v Českomoravskej banke je splatený, avšak ohľadne kúpy nehnuteľnosti v Prahe je potrebná ešte suma 2.000 Eur, ktorú keď poškodený nezoženie, C. U. odstúpi od kúpy nehnuteľnosti v Prahe, na čo poškodený v presvedčení, že mu obžalovaný požičané peniaze po predaji nehnuteľnosti vráti, odovzdal koncom mesiaca december 2010 v H. na T. XX obžalovanému F. T. sumu 2.000 Eur, pričom obžalovaný Ľuboš T. vedel, že A. Horváth nenadobudol a ani nevlastní žiadnu nehnuteľnosť v Prahe, peniaze poškodenému doposiaľ nevrátil a použil ich pre vlastnú potrebu,

obžalovaný F. T.

6. od januára 2011 do júla 2011 obžalovaný F. T. v H. na T. XX pri opakovaných stretnutiach s poškodeným G.. G. Q., poškodenému nepravdivo uvádzal, že C. U. odstúpil od kúpy nehnuteľnosti v Prahe, no A. T. je v Prahe a našiel nového kupcu, „Vietnamca“, čo poškodenému telefonicky potvrdil aj obžalovaný A. T. a sú potrebné peniaze na ďalšie exekúcie, prepisy, listy vlastníctva, pričom peniaze poškodenému budú vrátené hneď po tom, čo sa nehnuteľnosť v Prahe predá a tak poškodený v presvedčení, že mu obžalovaný požičané peniaze po predaji nehnuteľnosti vráti, odovzdal F. T. za účelom oddĺženia nehnuteľnosti v Prahe a jej následný predaj „Vietnamcovi“ viacerými čiastkami spolu sumu 40.000 Eur pričom obžalovaný vedel, že A. T. nenadobudol a ani nevlastní žiadnu nehnuteľnosť v Prahe, peniaze poškodenému doposiaľ nevrátil a použil ich pre vlastnú potrebu,

obžalovaný F. T.

7. v bližšie nezistený deň v mesiaci august 2011 obžalovaný F. T. využil účasť neznámeho páchatela tým, že poškodeného telefonicky kontaktoval neznámy páchatel', predstavujúc sa menom R., ktorá sa vydávala za pracovníčku Národnej banky Slovenska, pričom poškodenému nepravdivo uviedla, že peniaze z Prahy sú už v Národnej banke Slovenska a na ich uvoľnenie, aby mohli byť prevedené na účet poškodeného, je potrebné zaplatiť sumu 1.400 Eur, preto v najbližších dňoch išiel poškodený G. G. Q. spolu s obžalovaným F. T. do Bratislavy zaplatiť uvedenú sumu, na ktorú poškodený mienil prispieť sumou vo výške 800 Eur a zvyšok peňazí mal doplatiť F. T., po príchode do Bratislavy F. T. zatelefonoval údajnej pracovníčke Národnej banky Slovenska pani Brandovej, ktorá poškodenému oznámila, že je toho času na dovolenke, ale peniaze môže dať poškodený Ľubošovi T., ktorý jej ich na druhý deň prinesie, čo aj poškodený spravil a dal obžalovanému F. T. sumu 800 Eur a asi o týždeň neskôr obžalovaný F. T. klamlivo tvrdil poškodenému, že mu telefonoval pán Napajedlý, ktorý uviedol, že peniaze z Prahy neboli prevedené na účet poškodeného, nakoľko ich Napajedlý omylom previedol na účet do Národnej banky Slovensko, odkiaľ boli vrátené na účet do Českomoravskej banky do Prahy, pričom obžalovaný F. T. klamlivo tvrdil, že sú znovu potrebné ďalšie peniaze na uvoľnenie úveru, avšak poškodený už žiadne peniaze na tento účel obžalovanému nevyplatil, obžalovaný F. T. poškodenému sumu 800,- € nevrátil a peniaze použil pre vlastnú potrebu,

obžalovaný F. T.

8. koncom mesiaca september 2011 obžalovaný F. T. poškodenému nepravdivo tvrdil, že dom v Prahe sa asi predá, pretože bol osobne v banke v Prahe, kde navštívil riaditeľa pána C., ktorý obžalovanému F. T. mal sľúbiť, že predaj domu sa zrealizuje a v tej súvislosti odvolá z funkcie pána U. , ktorý vraj urobil viac chýb, pričom obžalovaný F. T. opäť požadoval od poškodeného peniaze potrebné na prepis tohto domu, uvoľnenie úveru a na exekúciu vo výške 6.000 Eur, poškodený z dôvodu, aby neprišiel o svoje doposiaľ požičané peniaze, vyplatil obžalovanému F. T. v H. na T. XX po viacerých čiastkach sumu spolu 10.000 Eur, pričom obžalovaný tieto peniaze poškodenému doposiaľ nevrátil a použil ich pre vlastnú potrebu,

obžalovaný F. T.

9. začiatkom mesiaca november 2011 obžalovaný F. T. opäť kontaktoval poškodeného G. G. Q. na parkovisku pred G. poliklinikou v H., E. 2, kde poškodenému tvrdil, že z predaja nehnuteľnosti v Prahe nič nebude, ale plánuje predáť založený a exekúciami zaťažený byt v Bratislave na Vajnorskej 12/14 za cenu 94.000 Eur, pričom z predaja bytu poškodenému vyplatí sumu 54.000 Eur ako vrátenie časti dlhu, pričom od poškodeného vylákal pod zámienkou vyplatenia dlhu a následného predaja bytu v Bratislave sumu 8.000 Eur, ktoré mu poškodený odovzdal v nádeji, že mu poškodený vráti aspoň časť požičaných peňazí, hoci obžalovaný vedel, že byt v Bratislave nevlasťní a peniaze použil pre vlastnú potrebu,

t e d a

obžalovaný F. T. v bodoch 1. až 9.

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu,

obžalovaný A. T. v bodoch 3. a 4.

- poskytol inému pomoc a to odstránením prekážok na to, aby tento na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný F. T. v bodoch 1. až 9.

- pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona v znení nálezov Ústavného súdu SR č. 428/2012 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“),

obžalovaný A. T. v bodoch 3. a 4.

- účastníctvo formou pomoci k zločinu podvodu podľa § 21 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona v znení zákona č. 224/2010 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) k § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaný F. T.

Podľa § 221 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a za zistenia priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona), § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v ust. § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušujú sa výroky o treste, obžalovanému uložené skoršími rozsudkami, a to:

- rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 2T/30/2013 z 04.04.2016, právoplatným dňa 04.04.2016,
- rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/37/2016 z 21.09.2017, právoplatným dňa 07.03.2018 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 1To/87/2017 z 07.03.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na dobu 3 (tri) roky.

obžalovaný A. T.

Podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona), § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e) Trestného zákona na trest odňatia slobody 2 (dva) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 3 (tri) roky.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému F. T. ukladá povinnosť nahradiť poškodenému G.. G. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. G., F. č. XX, škodu vo výške 62.300,- Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovaným F. T. a A. T. ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému G.. G. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. G., F. č. XX, škodu vo výške 102.000,- Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa poškodený MUDr. Marián Zlínsky, nar. 20.09.1953, trvale bytom Zlaté Moravce, Tolstého č. 21 so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra podal dňa 29.10.2020 pod sp.zn. 2Pv/13/18/4403 obžalobu na obvinených F. T., A. T. a K. R., a to na obvineného F. T. pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona v bodoch 1 až 9 obžaloby a na obvineného A. T. pre pomoc k zločinu podvodu podľa § 21 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona k § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona v bodoch 3 a 4 obžaloby, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Vec bola na Okresnom súde Nové Zámky vedená pod sp.zn. 3T/74/2020.

Uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/74/2020 z 22.09.2021, právoplatným dňa 22.09.2021, bola trestná vec obvinených F. T. a A. T. vylúčená zo spoločného konania s trestnou vecou ich spoluobvineného K. R. na samostatné konanie, následne na Okresnom súde Nové Zámky vedené pod sp.zn. 2T/49/2021.

Obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní vyhlásili, že sú vinní zo všetkých skutkov, kladených im za vinu obžalobou, následne súd obžalovaným položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obaja na všetky tieto im položené otázky odpovedali kladne, súd po zistení stanoviska prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaných prijať, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaných o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaných skutkov sa nevykoná.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaných podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, prijaté súdom aj s poukazom na ostatné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, preukazujúce vinu obžalovaných okrem ich samotného priznania, súd týchto uznal vinnými zo žalovaných skutkov, a to obžalovaného F. T. zo skutkov pod bodmi 1 až 9 obžaloby a obžalovaného A. T. zo skutkov pod bodom 3 a 4 obžaloby. Súd totiž dospel k záveru, že obžalovaný Ľuboš Horváth skutkami pod bodmi 1 až 9 obžaloby naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona a obžalovaný A. T. skutkami pod bodmi 3 a 4 obžaloby skutkovej podstaty účasti formou pomoci k zločinu podvodu podľa § 21 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona k § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky. Obžalovaní totiž úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahli do záujmu, chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane majetku fyzických a právnických osôb tak, že obžalovaný F. T. v bodoch 1 až 9 pokračovacím spôsobom na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu a obžalovaný A. T. v bodoch 3 a 4 poskytol inému pomoc, a to odstránením prekážok na to, aby tento na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na na cudzom majetku značnú škodu. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaných a následkom ich činov na jednej strane a ich úmyselným zavinením na strane druhej.

Súd skutky obžalovaného A. T. kvalifikoval podľa Trestného zákona účinného v čase ich spáchania, nakoľko neskorší Trestný zákon nebol pre obžalovaného podľa posúdenia súdu priaznivejší. U obžalovaného F. T. súd skutky kvalifikoval podľa neskoršieho, pre obžalovaného najpriaznivejšieho Trestného zákona, a to v znení nálezu Ústavného súdu SR č. 428/2012 Z.z., kedy bola pre obžalovaného priaznivejšie modifikovaná tzv. asperačná zásada odstránením povinnosti súdu podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona obligatórne ukladať trest v hornej polovici o jednu tretinu zvýšenej trestnej sadzby.

S poukazom na postup podľa § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku súd vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody, a to oboznámením správ a charakteristik k osobe obžalovaných, súdnych spisov vzťahujúcich sa na ich predchádzajúce odsúdenia a listinných dôkazov.

Obžalovaný F. T. v minulosti poberal peňažný príspevok za opatrovanie osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. V evidencii priestupkov obžalovaný nemá záznam pre spáchanie priestupkov, avšak z odpisu z registra trestov vyplýva, že sa dosiaľ opakovane dopustil rôznorodej trestnej činnosti, a to takmer výlučne trestnej činnosti majetkového charakteru - trestných činov podvodu, porušovania práv k ochrannej známke, označeniu pôvodu výrobku a obchodnému menu, poisťovacieho podvodu a krádeže. Vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/97/1996 bol obžalovaný uznaný vinným z trestného činu podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 2 roky so zaradením do I. NVS, z ktorého výkonu bol podmienene

prepustený dňa 08.01.2004 a v ktorého skúšobnej dobe sa následne osvedčil. Predmetné odsúdenie u obžalovaného dosiaľ nebolo zahladené.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp.zn. 1T/169/2010, právoplatným dňa 03.03.2011, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, za ktorý mu bol pôvodne uložený súhrnný podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 5 rokov a ktorého výkon mu bol nariadený dňa 01.08.2014 a tento vykonal dňa 17.02.2018.

Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/18/2014 súd zistil, že rozsudkom tejto spisovej značky z 22.10.2014, právoplatného dňa 12.02.2015 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 4To/135/2014 z 12.02.2015, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 2T/30/2013 z 04.04.2016, právoplatným dňa 04.04.2016, bol obžalovaný Ľuboš Horváth uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody 30 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp.zn. 4T/18/2014 (vyššie citovaného).

Následne bol obžalovaný F. T. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona (skutky zo dňa 23.11.2012 až 03.12.2012 a zo dňa 25.08.2013 až 27.08.2013) rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/37/2016 z 21.09.2017, právoplatným dňa 07.03.2018 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 1To/87/2017 z 07.03.2018, za čo mu uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody 4 roky so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to za súčasného zrušenia výroku o vine, treste a súvisiacich výrokoch vyššie citovaného rozsudku vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/18/2014 a súčasne výroku o treste vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Levice sp.zn. 2T/30/2013. Obžalovaný bol z výkonu tohto trestu podmienčne prepustený dňa 03.04.2020 za určenia skúšobnej doby 7 rokov.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/66/2020 z 12.03.2021, právoplatným dňa 12.03.2021, bol obžalovaný F. T. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona (skutky z obdobia apríla až mája 2020) a bol mu za to uložený trest odňatia slobody 2 roky a 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z uvedeného vyplýva, že vo vzťahu k výroku o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/37/2016, ktorým bol súčasne ukladaný spoločný a aj súhrnný trest, prichádzalo u obžalovaného do úvahy ukladanie súhrnného trestu, pretože trestný čin v prejednávanej veci je v reálnom súbehu so všetkými trestnými činmi, za ktoré bol obžalovanému uložený označený súhrnný a spoločný trest vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/37/2016. Súčasne neboli splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k poslednému odsúdeniu Okresným súdom Bratislava V ako ani vo vzťahu k skoršiemu odsúdeniu Okresným súdom Nové Zámky sp.zn. 1T/169/2019, pretože nie je splnená podmienka súbehu všetkých týchto trestných činov, ale u obžalovaného ide vo vzťahu k nim o recidívu.

Pokiaľ ide o obžalovaného Rudolfa T., tento nie je zamestnaný. V evidencii priestupkov má evidované postihy za spáchanie priestupkov rôznorodého charakteru, predovšetkým na úseku cestnej dopravy, ale aj priestupok proti verejnému poriadku a proti majetku. Obžalovaný A. T. sa v minulosti dopustil viacerých trestných činov, či už v súvislosti s marením výkonu úradného rozhodnutia, ale aj majetkových trestných činov - podvodu a sprenevery. Obžalovaný bol naposledy uznaný vinným vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/101/2014 z 14.08.2014, právoplatným dňa 14.08.2014, z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, v ktorej sa osvedčil a na obžalovaného sa tak v tejto veci hľadí, akoby nebol odsúdený. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený, vo všetkých evidovaných prípadoch jeho odsúdenia, s výnimkou vecí Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/87/1992 a 2T/25/1993, kde v oboch prípadoch bol uznaný vinným z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., avšak následne bol obžalovaný uznaný vinným za ďalšiu trestnú činnosť až v roku 2009 vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/48/2009, t.j. po viac ako 20 rokoch. Z uvedeného dôvodu súd na uvedené odsúdenia obžalovaného, i pre druhovú rozdielnosť trestnej činnosti ako v

prejednávanej veci, s poukazom na ust. § 37 písmeno m) veta za bodkočiarkou Trestného zákona, ako na priťažujúcu okolnosť neprihliadal.

Súd pri ukladaní trestu obžalovaným, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

U obžalovaného F. T. zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento i úprimne oľutoval) a tiež aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona (keďže svojim vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní výrazne napomohol súdu pri objasňovaní svojej trestnej činnosti a súd tak nebol povinný vykonávať navrhované rozsiahle dokazovanie). Súd u obžalovaného zistil aj priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov vzhľadom na ukládanie súhrnného trestu) a aj podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený- vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/169/2010). Súd obžalovanému ukladal súhrnný trest podľa zásad uvedených podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, pričom najprísnejším zo zbiehajúcich sa trestných činov je obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 10 až 15 rokov. Súd pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zvyšoval hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu iba podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, dolná hranica trestnej sadzby 10 rokov zostala nezmenená.

U obžalovaného A. T. súd zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento i úprimne oľutoval) a tiež aj podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona (keďže aj tento obžalovaný svojim vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní výrazne napomohol súdu pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, čím súdu odpadla povinnosť vykonávať vo vzťahu k jeho žalovaným skutkom akékoľvek dokazovanie). Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného nezistil žiadnu. Súd preto podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistených poľahčujúcich okolností a pri absencii priťažujúcich okolností postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona znížil hornú hranicu trestnej sadzby podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona (8 rokov) o jednu tretinu.

Súd však u oboch obžalovaných zistil podmienky pre použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona, pretože mal za to, že vzhľadom na pomery obžalovaných by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre nich neprimerane prísne a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest odňatia slobody kratšieho trvania, t.j. u obžalovaného F. T. kratšieho než 10 rokov a u obžalovaného A. T. kratšieho než 3 roky. V tomto smere súd zohľadnil predovšetkým postoj oboch obžalovaných k za vinu im kladenej trestnej činnosti v prejednávanej veci na hlavnom pojednávaní, kedy túto bez výhrad priznali, urobili vyhlásenie o vine, čím neodvolateľne prijali všetky účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 44/2017) a svoj trestný čin súčasne i úprimne oľutovali. Súd v kontexte s pomermi oboch obžalovaných nevyhnutne posudzoval aj dĺžku doby, ktorá uplynula od spáchania ich trestnej činnosti, a ktorá doba presiahla dĺžku 10 rokov, pričom je na mieste konštatovať, že ani jeden z obžalovaných svojim prístupom túto dĺžku doby trvania trestného konania nespôsobil. U obžalovaného A. T. navyše súd obligatórne posudzoval aj fakt jeho účasti na časti trestnej činnosti obžalovaného F. T. a charakter ním poskytnutej pomoci. Súd tak dospel k záveru, že je možné aj vzhľadom na aktuálny vyššie uvedený postoj obžalovaných k nimi spáchanému trestnému činu, a súčasne obžalovanému F. T. ukladané aj ochranné opatrenie v podobe ochranného dohľadu, dôvodne očakávať, že nápravny účinok na ich osobu a tiež účel trestu z hľadiska individuálnej prevencie (výchova obžalovaných a zabránenie im v páchaní ďalšej trestnej činnosti) splní aj trest odňatia slobody na nižšej než Trestným zákonom určenej dolnej hranici s tým, že obžalovaným uložené tresty dostatočne ochránia spoločnosť a aj iných odradia od páchania trestnej činnosti (generálna prevencia).

U obžalovaného F. T. za dostatočný v tomto smere považoval pri dodržaní limitu podľa § 39 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, prihliadnúc súčasne aj na skutočnosť, že obžalovaný v súčasnej dobe vykonáva i Okresným súdom Bratislava V vo veci sp.zn. 4T/66/2020 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2,5 roka. Na druhej strane ukladaní ešte nižšieho trestu podľa názoru súdu bránili viaceré fakty, týkajúce sa osoby obžalovaného a jeho predchádzajúceho života (počas ktorého pred spáchaním skutkov v prejednávanej veci kontinuálne

páchal trestnú činnosť, prevažne majetkového charakteru a súčasne sa ihneď po jeho podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dňa 03.04.2020 dopustil znovu zločinu podvodu tak, ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/66/2020), ako aj okolností samotnej jeho trestnej činnosti v prejednávanej veci. V tejto súvislosti súd osobitne zdôrazňuje, že obžalovaný uvedeným skutkom naplnil znaky obzvlášť závažného zločinu a výlučne jeho aktuálne kritický postoj k za vinu mu kladenej trestnej činnosti a skutočne dlhá doba vedenia trestného konania viedli súd k záveru o splnení podmienok pre použitie mimoriadneho zmierňovacieho ust. § 39 odsek 1 Trestného zákona. Z uvedeného dôvodu preto podľa názoru súdu neprichádzalo do úvahy uvažovať o ešte miernejšom treste pre obžalovaného. Na druhej strane súd ukladaním trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby znížením o dva roky sledoval prevažne výchovný účinok, snahu na obžalovaného pôsobiť motivačne tak, aby jeho aktuálne prezentovaný kritický postoj k páchaniu trestnej činnosti u neho pretrvával a boli tak vytvorené podmienky preto, aby obžalovaný po výkone trestu odňatia slobody v budúcnosti už viedol riadny život, a to aj v spojení s ukladaným ochranným dohľadom s cieľom zabezpečiť ochranu spoločnosti dovŕšením nápravy obžalovaného a eliminácie akéhokoľvek jeho kriminogénneho správania aj týmto osobitným spôsobom, zameraným na konkrétnu osobu obžalovaného. Sledujúc aj vyššie uvedený cieľ súd použil moderačné oprávnenie podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona a obžalovaného na výkon trestu nezaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, do ktorého mal byť ako páchatel obzvlášť závažného zločinu podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zaradený. Pri rozhodovaní o spôsobe výkonu uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody z hľadiska vonkajšej diferenciacie tak súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože mal za to, že týmto spôsobom výkonu trestu odňatia slobody bude jeho náprava lepšie zaručená aj vzhľadom na charakter ním páchanej trestnej činnosti. Súd v rámci ukladania súhrnného trestu podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona vyslovil zrušenie výrokov o treste rozsudku Okresného súdu Levice vo veci sp.zn. 2T/30/2013 a Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp.zn. 4T/37/2016.

Pokiaľ ide o obžalovaného A., tomuto súd, stotožniac sa s návrhom prokurátora, uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, a to vo výmere 2 roky, majúci súčasne u neho za splnené podmienky pre podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody, preferujúc predovšetkým výchovný vplyv na obžalovaného a snahu hrozbou premeny trestu mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Za dostatočnú na sledovanie ďalšieho správania obžalovaného súd považoval za primeranú skúšobnú dobu 3 roky.

O. F. T. súd obligatórne podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona uložil aj ochranný dohľad, pričom za potrebnú dobu trvania uloženého ochranného dohľadu sledujúc dovŕšenie nápravy obžalovaného po výkone trestu odňatia slobody, považoval jeho maximálnu dĺžku 3 roky.

Poškodený G.. G. Q. včas a riadne uplatnil v prípadnom konaní (vedenom pôvodne ako spoločné proti trom pôvodne v tejto veci obvineným) nárok na náhradu škody. Súd preto obžalovaných F. T. a A. T. zaviazal k náhrade škody spoločne a nerozdielne v prospech poškodeného vo výške 102.000,- Eur, predstavujúcej výšku ich trestnou činnosťou v bodoch 3 a 4 výroku o vine spôsobenej škody, ktorá je i súčasťou popisu týchto skutkov vo výrokovej časti tohto rozsudku (§ 287 odsek 1 Trestného poriadku). Súd tiež podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného Ľuboša T. k náhrade škody v prospech tohto poškodeného aj vo výške 62.300,- Eur, ktorú mu spôsobil svojim samostatným konaním v bodoch 1,2, 5 až 9 a ktorá výška škody je aj v tomto prípade súčasťou popisu týchto skutkov vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd súčasne poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody za podmienok podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku odkázal na civilný proces.

Vyhlásený rozsudok prijatý nasledovným pomerom hlasov:

- výrok o vine 3:0
- výroky o treste 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).